

med de Lempelser, der gives, foraarsager en Renteforøgelse for dem, som faar Lempelserne, derved, at de ikke faar Lov at sende Pengene ud, men maa anbringe dem i Landets Banker. Men først og fremmest er det, fordi vi mener, at i den nærmeste Fremtid maa Regeringen nødvendigvis komme frem med de Planer, den har angaaende dette Valutaproblem, om hvilket man i Foraaret, medens vi havde en anden Regering, stadig erklærede, at blot vi fik en evnerig Regering, skulde det være ordnet med det samme, men det var Evneløshed og Raadvildheden hos den tidligere Regering, der hindrede en Ordning af Valutaspørgsmaalet.

Man kan kalde disse Udtryk for Slagord: Evneløshed og Raadvildhed. Men jeg synes, at sjælden har saadanne Slagord vendt sig saa haardt mod dem, der har udslynget dem, som disse har vendt sig mod den nuværende Regering. Hvis noget præger den nuværende Regering i Valutasagen, som man mente skulde ordnes saa let, maa man sige, at det er Evneløshed og Raadvildhed. Hvad har man mødt andet i den forløbne Tid? Ja, man har faaet nedsat en Kommission. Hvis man i Foraaret havde villet samle Stemmer paa denne Valutahistorie og havde sagt til Vælgerne: Nu skal I blot lade os komme til, saa skal vi faa nedsat en Kommission; den skal først have Lov at holde Møde i lang Tid, og saa skal den have en rigelig lang Ferie, derefter skal den holde Møde igen; og saa skal Forhandlingerne være hemmelige, og saa ved vi for Resten ikke mere — hvis man havde sagt, at det var Valutaplanen for den kommende Tid, tror jeg alligevel, at en og anden af de mange, som maaske af Hensyn til den Krise, man var i, den Utryghed, der var til Stede med Hensyn til Kurserne, og som de søgte en Forandring i og troede paa, der kunde blive en Forandring i, stemte, som de gjorde, vilde have taget det paa en anden Maade.

Jeg hørte nok, den højtærede Statsminister sagde forleden Dag: Ja, vi vilde gerne, men der sidder jo et Valutaraad, hvis Forhandling vi ikke kan afslutte, det ligger i Raadets Haand. Maa jeg spørge: Hvem har nedsat dette Valutaraad? Hvem er Formand for det? Mon det ikke skulde være den højtærede Statsminister? Og mon han ikke som Formand skulde være i Stand til, hvad Øjeblik han vil, at afslutte disse Forhandling og komme med Regeringens Forslag til Indfrielse af de mange og store Løfter, han har givet? Det forekommer mig, at man nu med Rette kan

spørge den højtærede Statsminister, om Tiden ikke snart er inde. Vi staar nu overfor Novemberferien, som jo ganske vist ikke skal være lang, men inden vi kommer synderlig langt frem, er der kun godt en Maa-neds Tid til, at vi skal have Juleferie. Og man ved jo dog, at Loven om Suspension af Guldindløseligheden udløber til 1. Januar, og man ved, at et Forslag om dens Forlængelse ikke vil faa nogen let Gang gennem Rigsdagen, det vil tage ikke ringe Tid at behandle det, og man maa da ogsaa anstændigvis give Rigsdagen ikke blot *nogen* Tid, men ogsaa rimelig og rigelig Tid, da dette Lovforslag vel maa behandles sammen med de særlige Valutaforslag — de handler jo om samme Problem. Det havde for Samfundet været ulige nyttigere, synes det mig, om vi straks ved Rigsdagssamlingen Begyndelse havde faaet Regeringens Planer at vide. Men i Stedet for er der blevet forelagt en lang Række mere eller mindre agitatoriske Forslag, hvis Betydning for Samfundet i den kommende Tid slet ikke kan sammenlignes med Valutaforslagene.

Jeg gentager, at naar jeg kan anbefale til Vedtagelse dette Lovforslag, hvorved Lovens Gyldighed forlænges for to Maaneder, er det, fordi der i Løbet af disse to Maaneder maa finde en samlet Drøftelse af Valutaproblemet Sted. Det er altsaa ikke saaledes at forstaa, at Venstre er villigt til Gang paa Gang at gaa med til en Forlængelse, men vi mener, at det *nu* maa komme til en endelig Ordning. Jeg vil meget henstille til den høje Regering at fremkomme med sine Planer i den allernærmeste Fremtid, saaledes at Rigsdagen faar rimelig og rigelig Tid til at gennemtænke og gennemdrøtte disse for vort Samfund saa overordentlig vigtige Spørgsmaal.

Hendriksen: I Samklang med mine Udtalelser ved Lovforslagets første Behandling og i Tilslutning til Mindretallets Udtalelse i Betænkningen vil jeg atter præcisere, at mit Parti ikke ser sig i Stand til at stemme for Lovforslaget, men at det paa den anden Side heller ikke — da Resultatet af Valutaraadets Arbejde i Henhold til den højtærede Erhvervsministers Udsagn snart kan ventes forelagt det høje Ting — ønsker at stemme imod for ikke derved at foregribe Begivenhedernes Gang. Vi indtager den samme Stilling, som da Forslaget var til Behandling i Sommersamlingen, og vore Motiver er de samme nu som den Gang.

Dog ønsker jeg yderligere at fremhæve,